

Бесараба Микола,
студент 1 курсу ОС «Магістр» спеціальності 073 «Менеджмент»
Науковий керівник: **Славіна Н.А.,**
к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ

Якість – це основний фактор у розвитку економіки кожного підприємства, запорука процвітання й економічної безпеки держави, підвищення життєвого рівня населення. Вирішення багатьох загальнодержавних питань великою мірою залежить від раціонального вирішення проблем якості. Адже продукція низької якості – це неефективне використання виробничих ресурсів, зниження іміджу виробників, незадоволені належним чином потреби споживачів. Вплив якості на різні сторони суспільного життя ілюструє рис. 1.

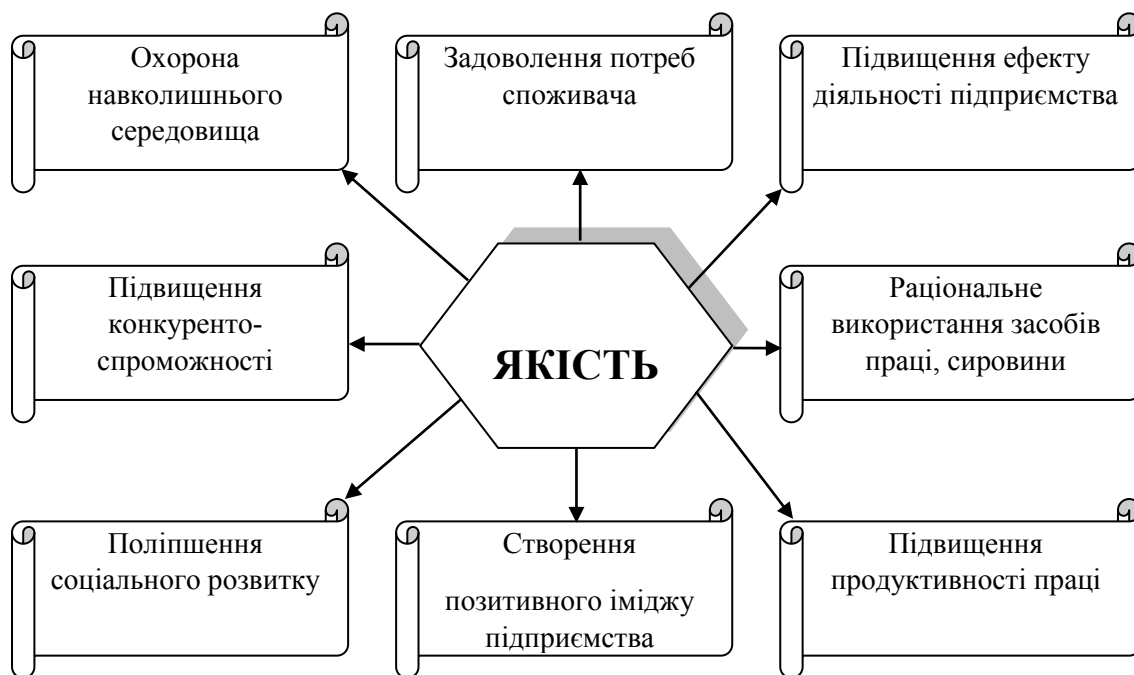

Рис. 1. Ефект від підвищення якості

Джерело: [1, с.123].

В умовах дефіциту молочної сировини та конкуренції на сировинному ринку проблемі якості молока не надається особливого значення. В той час, коли якість і ціна є визначальним фактором конкурентоспроможності молочної продукції як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Якби не впроваджувались нові технології виробництва молочних продуктів, без використання якісної сировини виробити конкурентоспроможний продукт неможливо[3, с.305-307].

Досліджуючи економічні аспекти якості, неможливо не приділити увагу витратам на якість. Раніше переважала думка, що ці витрати становлять лише незначний відсоток у сумі прибутку, проте, як засвідчила практика та дослідження іноземних і вітчизняних науковців, вона є хибною. Крім того, вчені Манчестерського інституту науки і технологій Великобританії з'ясували, що тільки 40% керівників підприємств об'єктивно усвідомлюють справжнє значення витрат, пов'язаних із підвищенням якості, 95% з яких становлять витрати на проведення експертизи та правопорушення, які можна усунути протягом трьох років, постійно вдосконалюючи виробничий процес.

На думку багатьох авторів, «якість продукції є основним фактором досягнення її конкурентоспроможності. Структура пріоритетів конкурентоспроможності продукції наступна: 4:3:2:1. З цього співвідношення випливає, що при формуванні стратегії підвищення конкурентоспроможності в першу чергу ресурси необхідно спрямувати на підвищення якості продукції, потім – на зменшення витрат фірми, підвищення якості сервісу споживачів продукції, удосконалення експлуатації продукції з метою експлуатаційних витрат». Дійсно, якість – важливий чинник конкурентоспроможності, адже завдяки впорядкованій дії елементів ринкового механізму та конкуренції між суб'єктами господарювання відбувається постійний процес поліпшення якості виготовленої продукції, відстоювання набутих і завоювання нових сегментів ринку.

Вартим уваги для України є досвід Японії у сфері управління якістю продукції. Країна, розташована на невеликій території, з бідними неродючими

грунтами, зруйнованою економікою після Другої світової війни та загрозою знищення як держави, досягла небачених успіхів, стала світовим лідером у виробництві високоякісних товарів. Японські спеціалісти вивчали і запозичували досвід підвищення ефективності виробництва в багатьох країнах, наполегливо працювали над комплексним управлінням якістю, впровадженням статистичного контролю якості та висували високі вимоги до працівників, і, як наслідок, – славнозвісне японське диво стало відоме усім. Основними постулатами японської моделі є: участь усіх працівників у процесах управління якістю, діяльність гуртків якості, всеосяжне управління якістю, використання статистичних методів, широка пропаганда високої якості, розробка національної програми з контролю якості, створення системи вивчення запитів клієнтів і системи мотивації працівників.

Досвід нашої держави та багатьох країн світу переконливо свідчить, що до питань якості потрібно ставитися з особливою ретельністю, осторонь вирішення яких не повинні бути ні виробник, ні споживач, ні жодна з гілок державної влади.

Список використаних джерел

1. Мартинюк В.А. Конкурентоспроможність вітчизняної молочної продукції. Аграрна економіка. 2008. Т. 1, №1-2. С. 122-126.
2. Месель-Веселяк В.Я. Напрями забезпечення конкурентоспроможності аграрного виробництва. Економіка АПК. 2009. № 10. С. 7-10.
3. Славіна Н.А. Управління якістю продукції молочного скотарства у сільськогосподарських підприємствах. Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького. Том 14, №1(51). Частина 2. Львів, 2012. 463с. С.304-308.